

Bir gün sonra doğanların bir gün önce doğanları beğenmediği zamanlarda yaşıyoruz. Teknolojinin ışık hızıyla yarıştığı, bilginin ulaşımının kolay ama kirliliğinin fazla olduğu zamanlar... Âlimin bulunmadığı hoca-talebe ilişkisinin yerini, kitap-okur ilişkisinin aldığı zamanlar... Dini ihtiyaçlarımızı fast food menüsü mantığıyla elde etmeye çalıştığımız zamanlar... Çiğnemedi, sindirmeden ve menü usulü din öğrenmeye çalıştığımız zamanlar... Kendimizce ihtiyacımızı belirlediğimiz ve ona göre Kur'an'dan bazen de Hadislerden seçmece mantıkla kendimize belirlediğimiz menü ayet ve menü hadislerle din yaşamaya çalıştığımız zamanlar... Işığın kaynağı olan Peygamber aleyhisselam'dan uzaklaştıkça karanlığa büründüğümüz ama bunu anlamadığımız zamanlar... Karış karış, arşın arşın kâfirleri taklit ettiğimiz zamanlar... Onların dinlerine yaptıklarını bilerek veya bilmeyerek kendi dinimize yaptığımız zamanlar... Aklın vahyin önüne geçtiği, modernitenin ölçü birimi kabul edildiği, değişmeyen tek şeyin değişim kabul edildiği zamanlar... Ve bu zamanın Müslümanları olarak bizler...

Karışık bir ruh haline sahibiz. Yaptıklarımız, istediklerimiz ve söylediklerimizi bir araya getiremiyoruz. Bazen ikisinde bazen üçünde birden çelişki yumağına dönüyoruz. Aslında ne istediğimizi bilmiyoruz ama bir şeylerin iyi olmasını istiyoruz. Yapmak için çabalamadıklarımızı da istiyoruz, hayali kurmadıklarımızı da istiyoruz. Namuslu olmayayım ama namuslu karım olsun istiyoruz. Şereften yoksun bir babayken, şerefli çocuklarımız olsun istiyoruz. Çalışkan öğrencilerin, tembel öğretmeni olmayı hayal edebiliyoruz. Yalanı yemek yer gibi yiyoruz ama başımızda bizi yönetenlerin yalan konuşmamasını istiyoruz. Memurun dürüstünü, sahtekâr bir amir olarak istemekte bir beis görmüyoruz. Zengin olmak istiyoruz ama çalışıp, kalori harcamaya razı değiliz. Domuzun ismini adımıza almayız, yemesi şöyle dursun ama ondan kat ve kat günah olan faizi çöpüyle beraber yeriz. Sevilen sayılan bir birey olmak hoşumuza gider ama sevgi ve saygıyı başkalarına az görürüz. Gözlerimiz, kulaklarımız, ellerimiz işlevini görmüyor artık. Bakıyoruz görmüyoruz, işitiyoruz duymuyoruz, dokunuyoruz hissetmiyoruz. Çok konuşup az iş yapıyoruz, çok iş yapanlara sürekli bir kusur buluyoruz. Çeyrek ekmeği yiyoruz, çeyrek Müslümanlığa razı oluyoruz. Bizi düştüğümüz yerden ayağa kaldıracak ruhu Kur'an sayfaları arasında ve Hadis kitaplarında değil, dizi filmlerde arıyoruz. Kahraman bekliyor, kahramanlığın iyi bir şey olduğunu biliyor ama kahraman olmaya çalışmıyoruz. Ölümlü olduğumuzu her fırsatta deklare etmemize rağmen ölümsüz gibi yaşıyoruz. Kendimizde okumadığımız halde milletin cahilliğini uzun uzun sohbet konumuz yaparız. Tabi kendimizi o cahil halktan saymadan. Bilgimiz olmadan fikir sahibi oluyor, dünyada yaşıyor ama cennet rahatlığı bekliyoruz. Artan hastane sayımızla doğru orantılı olarak hastanelerimiz artıyor. Adaletsizliğimizi yaptığımız yeni adalet saraylarıyla giderebileceğimizi düşünüyoruz. İletişim cihazları var olan iletişim bağlarımızı daha fazla koparıyor. Evleniyoruz boşanmak için, okuyoruz diploma sahibi olmak için. Kendimizi, evimizi, mahallemizi düzeltmeden dünyayı değiştirmenin

planlarını yapıyoruz. Sarhoşun sadece içkiyle olacağını düşünüyoruz. O yüzden dünya sarhoşluğumuzun farkında değiliz. Dini kültür, ahlakı bilgi olarak ders konusu yapıyoruz. Müslümanız ama teslim olmuyoruz. İman ettiğimizi söylüyor ama tereddütlerimizi bir kenara bırakmıyoruz. Her şeyi biz yapıyoruz, suçu şeytana atıyoruz. Karmaşık duygularımız, karmaşık kavramlarımız arasında bir yaşam sürüyoruz.

Halimizin böyle olduğunu gören ve Müslümanca yaşama gayreti içinde olan gençlerimizin kafa karışıklığı haliyle artıyor. Müslümanlığı sadece namaz kılmak ve oruç tutmanın dışında anlayan gençler için; yani bu dini ben yaşıyorum ama benden sonrakilere de bunları intikal ettirmek için çalışmam gerek diye algılayan Müslüman gençler için; yani sadece kendisi için yaşamayan tüm insanlığı kendisinin çalışma alanı gören Müslüman gençler için zaman zaman ne yapabilirim, nereden başlamalıyım, hangi iş benim için daha uygun olur şeklinde iç sızıları yaşadığı aşikârdır. Aslında bu, bir Müslümanın içinde yaşaması gereken bir süreçtir. Çünkü Müslüman her zaman en iyisine taliptir. Bu yüzden arayış içinde olması, gönlüm nasıl mutmain olur düşüncesini hep dillendirmesi normaldir. Bir gün tefsir okuyor olması daha sonra tasavvufa merak sarması, bir yandan zühtten dem vururken diğer yandan Müslümanın dünyaya da sahip olması gerektiğini dillendirmesi hep bu gelgitlerin sonucudur. Memurluğu bir gulyabani görürken, daha sonra büyük getirileri olan bir yapı olarak görmesi de aslında bir çelişki değil binaya diğer yüzünden bakmaktan kaynaklanan bir anlayıştır. Bu kadar gelgitlerin olduğu bir yerde müstakim bir Müslümanlık yaşamayı kendine hedef olarak koyan ve gelgitlerden yorulan gençlerin yapması gerekenleri sıralayacak olursak:

□ □ Hedef Belirle

Büyünce ne olacaksın sorusunu cevabını aramıyoruz elbette. Ama bakalım hayat beni nereye sürükler şeklinde de bir hayat yaşayamayız. Dinine hizmeti kendisine ilke edinen birinin hedefi olmalı. Bu hedefi de kendinden önce bu yollardan geçmiş, kendisini de iyi tanıyan bir abiden, hocadan destek alarak belirlemeli. Evleneceği kişiden, yapacağı işe, yaşayacağı şehre kadar danışmayı unutmamalı. Çünkü eksik kalan bir taşın binanın yıkılmasını göz önüne aldığımızda, her ayrıntıya dikkat edilmesi gerektiğini daha iyi anlarız.

Ölümü Unutma

Bunu aklından çıkarmadığı sürece mümin tefsir okuması veya tarikata girmesinin aslında çokta bir önemi yoktur. Çünkü din adına yapılan bütün hizmetler aslında bu gerçeğin kavranması için yapılan hizmetlerdir. Hadis dersleri tertip etmek, sohbetler düzenlemek, İsrail'e protestolar düzenlemek, hep ölüm hesap vereceğimiz için yapılan hizmetlerdir. Amelimiz ne kadar büyük olursa olsun mezar hep bizi bekliyor olacaktır. Kendimize mezar hazırlamayıp, kendimizi mezara hazırladığımız sürece geligitler çok uzun sürmeyecektir ve taşlar yavaş yavaş yerine oturuyordur.

Tövbeyi Geciktirme

Günahların sudan daha çabuk bize ulaştığı ahir zaman insanları olarak hafız veya âlim olmak ilk yapmamız gereken şeyler arasında değildir. Senelerce bir hocanın dizinin dibinde ilim alıp günahlara ondan sonra tövbe edeceksek sürecin sonunu hiç göremeyebiliriz. Musallaya konan vücudumuzun arkasından methiyeler dizen imama melekler ne kadar kulak verir bu sorunun cevabı bellidir. Hiçbir ünvanın geçmediği, kartvizitimizde sadece iyi ve kötü amellerimizin yazdığı gün gelmeden hiçbir günahla ısrar etmeden bu dünyadan göçmeye çalışalım. İnsanoğlu olarak günah işleyebiliriz ama mümin olarak bu günahları asla tekrarlamamalı ve ısrarcı olmamalıyız.

Dilin Zikirle Islansın

Bunalımlarımızı, kalp sıkışıklığımızı oyun, eğlence ve hobi haline getirdiğimiz şeylerle geçiremeyeceğimizin artık farkına varmalıyız. Kıyamete kadar bizim rehberimiz olan Kuran-ı Kerim çok açık bir dille bu gerçeği ifade etmektedir: Bilesiniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur (Rad Süresi,28. Ayet). O yüzden nasıl günahları alışkanlık haline getirmemeliyiz diyorsak bunun tam zıddı olarak alışkanlık haline getireceğimiz bir zikrimiz olmalıdır. Günün belli saatlerinde Allah'la baş başa kalacağımız ve kalbinden dünyaya ait ne varsa söküp atarak dilimizi onun zikriyle ıslatacağımız dakikalarımız olmalıdır.

Arkadaş Seç

Bir kartalın bir serçeyle uçmayacağını göz önüne aldığımızda ve birde bunun yanına kuşların beyninin insanları tahkir etmek için kullanıldığını da eklediğimizde insan beynine sahip olan birinin kendisinin iyi olup arkadaşlarının kötü olduğunu iddia edemez. Herkes arkadaşları kadar

Müslümandır. Arkadaşı kadar takva, arkadaşı kadar cömert, arkadaşı kadar ahlaklıdır. Kendisinin asla yalan konuşmadığını ama arkadaşlarının yalancı olduğunu söyleyen biri en büyük yalanlardan birini konuşmuş demektir.

Kişi sevdiğiyle beraberdir ve sevdiğiyle arkadaşlık yapar. Arkadaşı için ne kadar kötü huy ve davranış varsa onlar o kişide mevcuttur. Çünkü gözünü haramdan sakınan birinin yanında gözünü sakınmadan kullanan birini barındırması mümkün değildir. Çünkü sakınmayan o gözlerin bir gün gelip kendi mahremine uzanacağını bilir. Sigarayı zehir gören biri yanında zehir taşıyan biriyle ne kadar arkadaşlık yapabilir veya yapar mı?

Helal Ye

İnsanın yediği gıdalardan oluştuğunu unutma. Domuz eti yediğimiz takdirde domuzlaşacağımızı, haram yediğimiz takdirde de organlarımızın harama kayacağını unutma.

Biz helal yemedikçe haramın bizi yiyeceğini ve o bizi yedikçe de cehenneme sürükleyeceğini unutmamalıyız. Helal yemediğimiz sürece yaptığımız dualara semaların kapılarının açılmayacağını, gözlerimizden merhamet yaşları akmayacağını, kalbimizin hikmetle dolmayacağını bilmeliyiz. Bu yüzden helali bulmak için şüpheli olan gıdaları da terk etmemiz gerektiğini de beynimizin bir köşesine yazmalıyız.

Anne Baba Duası Al

Anne babanın sırat köprüsü olduğunu, o köprüyü geçmedikçe cennete girişin olmadığını aklımızdan çıkarmamalıyız. Allah'ın rızasının onların rızasına bağlandığını ve sayısız amelimiz olsa bile anne veya baba bedduasının hepsini sıfırlayacağını düşündüğümüzde yapmamız gerekenlerin başında onların sevgisini ve duasını kazanmak olduğunu anlarız. Bizi dokuz ay karnında taşıyan, istediği zaman bırakıp dinlenemeyen, iki yıl boyunca emziren, altımızı değişen, ergenlik çağına gelince tam artık git bile diyemeyen annemizin duasını hayat enerjisi

olarak almayı beceremiyorsak bizi hangi amel kurtarır? Bizim için bu kadar iş yapan bir annenin ellerini bizim için semaya kaldıracak bir iş yapamıyorsak bu dünyada yaşamamızın amacı nedir?

Bu yolları denedikten sonra yine aynı sorular kafamızda oluşuyorsa, yine gelgitler yaşıyorsak bekâr bir görüntü çiziyoruzdur ki bunun çözümü bellidir. Sonuçta insanın şükreden bir kalbi, zikreden bir dili varsa denklemde geriye sadece salih bir hatun veya salih bir koca kalıyordur.